

alle vare henviste til at søge de Helbredelsesmidler, som Staten bestemte for de syge, vare vi visse paa, at de fattige fik en god og forsvarlig Behandling i Sygdomstilfælde. Hvis det ærede Medlem og hans Parti kunde støtte os heri eller skulde mene, at det vilde være det rigtige, skulde de altid faa vor Støtte til Gennemførelse af et saadant Forslag.

Det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) fremkom jo ogsaa med nogle Betragtninger. Han udtalte f. Eks., at vi skulde søge at gøre det til en Slags Pligt for alle ubemidlede at være Medlem af en Sygekasse, ligesom vi gjorde det til en Pligt for Arbejderne at være Medlem af en socialistisk Fagforening. Dette Begreb „socialistisk Fagforening“ eksisterer egentlig slet ikke. Der er ingen som helst Fagforening, der stiller den Fordring til sine Medlemmer ved Optagelsen, at de skulde godkende de socialistiske Principper, og det maatte dog være Tilfældet, for at man kunde tale om socialistisk Fagforening. Der er neppe en eneste Fagforening, uden at der er ikke socialistiske Medlemmer i den, og Fagforeningerne have kun den Opgave at varetage deres Medlemmers faglige og økonomiske Interesser uden Hensyn til Politik. Det er da ogsaa en Kendsgerning, at der rundt omkring i Fagforeningerne er ivrige Fagforeningsmedlemmer, som ikke tilhøre det socialdemokratiske Parti. Grunden til, at det meget store Flertal af Medlemmerne tilhører Socialdemokratiet, er simpelthen den, at de se, at det er det Parti paa Rigsdagen, der varetager deres Interesser bedst, fordi de føle sig i Klasse med Socialdemokraterne, fordi de finde, at mellem dem høre de hjemme. Men socialistiske Fagforeninger ere et Begreb, som det ærede Medlem fra Assens skulde holde sig for god til at benytte, thi socialistiske Fagforeninger eksistere ikke.

Det ærede Medlem sagde derefter, at det kostede højst 3 Øre pr. Dag at være Medlem af en Sygekasse. I forrige ordinære Samling sagde det ærede Medlem, at det kostede siger og skriver een Øre om Dagen, og ved Behandlingen af det samme Forslag i Sommersamlingen sagde han, at det kostede 2 Øre pr. Dag. Nu er han i Gaar naaet til, at det koster ikke over 3 Øre om Dagen. Jeg konstaterer denne glædelige Fremgang i det ærede Medlems Opfattelse af, hvad det koster at være Medlem af en Sygekasse. Men naar det ærede Medlem i samme Aandedræt siger, eller i alt Fald synes at mene, at saa er

det anderledes dyrt at være Medlem af en Fagforening, er han paa Vildspor. Vi have en Masse Fagforeninger, som det ikke koster mere at være Medlem af end de 1—2—3 Øre daglig, det ærede Medlem taler om. Her i København koster det 75 Øre om Ugen at være Medlem af min Fagforening, altsaa i Maskinarbejderfaget, og som jeg oplyste i Gaar, koster det 98 Øre at være Medlem af min Sygekasse. Der er altsaa betydelig større Kontingent til Sygekasserne end til Fagforeningerne. Og hvis vi gaa til de billigere Sygekasser, som det ærede Medlem omtalte, og sammenligner Landarbejdersygekasserne med Landarbejderfagforeningerne, vil det samme vise sig. F. Eks. i Tjenestetyendeforbundet betale Medlemmerne 1 Kr. om Aaret, altsaa mellem $\frac{1}{3}$ og $\frac{1}{4}$ Øre pr. Dag, hvorimod det ærede Medlem dog indrømmer, at indtil 3 Øre kan der være Tale om at ofre paa Sygekasserne. Saaledes vil det ærede Medlem finde, at vore Sygekasser ere betydelig dyrere end vore Fagforeninger. Dertil kommer, at hvis vi ikke havde haft vore Fagforeninger, vilde vi heller ikke have haft Raad til at være i Sygekasser. Der er ingen Tvivl om, at hvis Fagforeningerne paa en eller anden Maade bleve afskaffede i Dag, vilde i kort Tid Medlemstallet i Sygekasserne synke betydeligt. Hvor stor en Brøkdel det vil dreje sig om, har jeg naturligvis ikke Begreb om, men det vil synke betydeligt, fordi Arbejdslønnen dermed vil synke, derom er der ingen Tvivl.

Altsaa, Gangen er den, at vi have oprettet vore Fagforeninger, og vi have naturligvis dertil maattet ofre det, der skulde ofres, og ved disse Fagforeninger have vi faaet højnet Lønnen saa meget, at vi kunne faa Raad til at være Medlemmer af Sygekasser. Den stadige Fremgang i vore Sygekasser skyldes netop den Omstændighed, at Arbejderne ved deres faglige Organisationer have faaet Raad til at være Medlemmer af Sygekasser.

Det ærede Medlem fra Assens siger, at vi kunne lave vore københavnske Sygekasser om, og at det er jo Socialdemokraternes egne Folk, som staa i Spidsen for Sygekasserne. Dette sidste er til Dels rigtigt, men jeg kan ikke indse, at der er nogen Mening i at lave disse Sygekasser om, som vi alle ere enige om virke godt i de Befolkningslag, de virke iblandt. Hvorfor i Alverden skulde vi lave vore gode Sygekasser om, som de, der ere Medlemmer af de københavnske Sygekasser — og det er ikke noget ringe Antal — ere godt tilfredse med dem! Jeg me-